

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2017. gada 14. decembrī*

Piekļuve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Uzaicinājumi iesniegt piedāvājumu attiecībā uz visām iepirkumā paredzētajām daļām – Piekļuves atteikums – Pieprasīto dokumentu individuālas un konkrētas pārbaudes neesamība – Izņēmums saistībā ar sabiedriskās drošības aizsardzību – Izņēmums saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību – Izņēmums saistībā ar privātās dzīves aizsardzību – Izņēmums saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību –
Vispārēja prezumpcija – Nesamērīgs darba apjoms

Lieta T-136/15

Evropaīki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, Atēnas (Grieķija), ko sākotnēji pārstāvēja *I. Ampazis* un *M. Sfyri*, vēlāk – *M. Sfyri* un *C.-N. Dede*, advokāti,

prasītāja,

ko atbalsta

Zviedrijas Karaliste, ko pārstāv *E. Karlsson*, *L. Swedenborg*, *A. Falk*, *C. Meyer-Seitz*, *U. Persson* un *N. Otte Widgren*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Parlamentu, ko sākotnēji pārstāvēja *N. Görlitz*, *N. Rasmussen* un *L. Darie*, vēlāk – *M. Görlitz*, *L. Darie* un *C. Burgos*, pārstāvji,

atbildētājs,

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Parlamenta 2015. gada 13. februāra lēmumu, ar kuru atteikta piekļuve uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu attiecībā uz visām daļām iepirkumā ITS 08 – Informātikas ārpakalpojumu sniegšana 2008/S 149-199622.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *H. Kanninens* [*H. Kanninen*], tiesneši *L. Kalvo Sotelo Ibañez Martins* [*L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín*] un *I. Reine* (referente),

sekretāre *S. Spiropula* [*S. Spyropoulos*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2017. gada 31. janvāra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda - angļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

- 1 Prasītāja *Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* piedalījās Eiropas Parlamenta izsludinātajā iepirkumā ar atsauces numuru ITS 08 – Informātikas ārpakalpojumu sniegšana 2008/S 149-199622, kas ietvēra sešpadsmit dažādas daļas par kopējo vērtību 300 miljoni euro (turpmāk tekstā – “iepirkums ITS 08”). Šī iepirkuma noslēgumā prasītāja 2009. gada 26. oktobrī parakstīja pamatlīgumu ar Parlamentu par 7. līguma daļu “Kompetence dokumentāro lietotņu un satura pārvaldības sistēmu izstrādē” (turpmāk tekstā – “7. daļa”).
- 2 Ar 2014. gada 14. novembra vēstuli prasītāja lūdza Parlamentam piekļuvi “visai pieejamajai informācijai saistībā ar visiem uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu, ko [Parlaments] nosūtījis attiecībā uz visām [iepirkuma] ITS 08 daļām” (turpmāk tekstā – “uzaicinājumi iesniegt piedāvājumu” vai “pieprasītie dokumenti”). Prasītāja lūdza 15 darba dienu laikā pēc tās vēstules saņemšanas izsniegt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu kopiju un tostarp arī to tehniskos pielikumus. Sava lūguma pamatojumam prasītāja norādīja, ka tai ir aizdomas, ka Parlaments atsevišķus 7. daļā ietvertos uzdevumus prettiesiski ir uzticējis veikt citās daļās, tostarp 6. daļā, izraudzītajiem līgumslēdzējiem, un ka tā vēlas izvērtēt to zaudējumu apmēru, kas radušies šīs apgalvoti prettiesiskās līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas dēļ.
- 3 Ar 2014. gada 17. novembra elektroniskā pasta vēstuli un ar to pašu dienu datētu vēstuli Parlaments apstiprināja, ka ir saņēmis sākotnējo pieteikumu piekļūt uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu, un darīja zināmu prasītājai, ka šis pieteikums tiks izvērtēts, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) noteikumus.
- 4 Ar 2014. gada 3. decembra elektroniskā pasta vēstuli Parlaments informēja prasītāju, ka, ņemot vērā individuāli pārbaudāmo dokumentu ievērojamo skaitu, “kas krietni pārsniedz 1000 dokumentus”, Parlaments nevarēs ievērot Regulā Nr. 1049/2001 paredzēto 15 darba dienu termiņu. Šajā ziņā Parlaments piedāvāja prasītājai mēģināt rast pieņemamu risinājumu minētās regulas 6. panta 3. punkta izpratnē, atbilstoši kuram katrā no daļām pieprasītie dokumenti tiktu izanalizēti un nosūtīti atbilstīgi laika grafikam, kas tiks noteikts. Parlaments arī piedāvāja līdz 2015. gada 31. janvārim vispirms pārbaudīt ar 7. daļu saistītos dokumentus un pēc tam vēlākā posmā – izanalizēt ar 6. daļu saistītos dokumentus.
- 5 2014. gada 5. decembrī prasītāja atbildēja Parlamentam, ka nevar piekrist tā priekšlikumam. Prasītāja apgalvoja, ka visi pieprasītie dokumenti bija identificēti un reģistrēti elektroniskā formātā un tādēļ to izsniegšana neradītu Parlamentam pārmērīgu darbu. Prasītāja turklāt precizēja, ka, ja saistībā ar katras daļas pārbaudi būtu nepieciešami divi mēneši, kā tas ir Parlamenta piedāvātā termiņa ar 7. daļu saistīto dokumentu pārbaudei gadījumā, prasītājai būtu jāgaida gandrīz trīs gadi, lai saņemtu visus pieprasītos dokumentus. Prasītāja tādējādi norādīja, ka, pēc tās domām, Parlamenta priekšlikums ir pielīdzināms piekļuves atteikumam. Līdz ar to prasītāja iesniedza atkārtotu piekļuves pieteikumu ar mērķi saņemt visus pieprasītos dokumentus līdz 2015. gada 31. janvārim.
- 6 Ar 2014. gada 9. decembra elektroniskā pasta vēstuli Parlaments precizēja, ka tā 2014. gada 3. decembra priekšlikums nekādi neietver atteikumu nodrošināt piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem. Parlaments arī lūdza atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 3. punktam pagarināt 15 darba dienu termiņu atbildes uz sākotnējo piekļuves pieteikumu sniegšanai.

- 7 Ar 2014. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstuli prasītāja atkārtoja savu lūgumu izsniegt “visu pieprasīto informāciju” līdz 2015. gada janvāra beigām. Prasītāja arī norādīja Parlamentam, ka ar savu 2014. gada 3. decembra priekšlikumu tas nebija nopietni mēģinājis panākt pieņemamu risinājumu, jo prasītājai jau bija pieejami ar 7. daļu saistītie dokumenti, kurus Parlaments esot ierosinājis pārbaudīt vispirms. Prasītāja uzskata, ka bija jāsāk ar to dokumentu analīzi, kuri ir saistīti ar 6. daļu.
- 8 Ar 2014. gada 18. decembra lēmumu Parlaments noraidīja prasītājas sākotnējo pieteikumu par piekļuvi uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu, pamatojoties uz to, ka, individuāli pārbaudot dažus no daudzajiem pieprasītajiem dokumentiem, tika konstatēts, ka uz tajos ietvertu informāciju ir attiecināmi Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētie piekļuves tiesību izņēmumi. Turklāt, pēc Parlamenta domām, varēja prezumēt, ka šie izņēmumi ir piemērojami arī pārējiem pieprasītajiem dokumentiem, jo tie bija tāda paša veida kā jau pārbaudītie dokumenti. Pakārtoti Parlaments norādīja, ka visu pieprasīto dokumentu individuāla pārbaude būtu radījusi nesamērīgu darba apjomu.
- 9 Ar 2015. gada 12. janvāra vēstuli prasītāja iesniedza atkārtotu pieteikumu par piekļuvi visiem uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu. Ar tā paša gada 19. janvāra vēstuli Parlaments apstiprināja šī atkārtotā piekļuves pieteikuma saņemšanu.
- 10 Ar 2015. gada 2. februāra vēstuli Parlaments atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 2. punktam par 15 darba dienām pagarināja termiņu atbildes sniegšanai uz prasītājas atkārtoto pieteikumu.
- 11 Ar 2015. gada 13. februāra lēmumu Parlaments atteica piekļuvi visiem prasītājas pieprasītajiem dokumentiem (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).
- 12 Apstrīdētajā lēmumā Parlaments vispirms norādīja, ka no Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV 2012, L 298, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Finanšu regula”) vai no Komisijas 2012. gada 29. oktobra Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012 par Finanšu regulas piemērošanas noteikumiem (OV 2012, L 362, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Deleģētā regula”) neizriet itin nekāds pienākums izsniegt uzaicinājumus iesniegt piedāvājumu.
- 13 Attiecībā uz piekļuves tiesību ierobežojumiem Parlaments būtībā norādīja, ka pieprasīto dokumentu pārbaudes gaitā bija apstiprinājies, ka dažos uzaicinājumos iesniegt piedāvājumu bija ietverta informācija, uz kuru ir attiecināmi Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētie piekļuves tiesību izņēmumi.
- 14 Pirmkārt, dažos dokumentos esot bijusi ietverta detalizēta informācija par Parlamenta informācijas tehnoloģiju sistēmu, kas apvienojumā ar šajā ziņā publiski pieejamo informāciju varētu apdraudēt šīs sistēmas drošību. Parlaments it īpaši atsaucās uz drošības programmatūru, uz ēku drošības parametru pārvaldībai izmantotajām lietojumprogrammām, piemēram, videonovērošanas kameru izvietojumu, un uz loģistikas nolūkos izmantoto lietojumprogrammu nosaukumu. Tādējādi Parlaments uzskatīja, ka atteikums piekļūt pieprasītajiem dokumentiem bija attaisnojams ar sabiedriskās drošības aizsardzību.
- 15 Otrkārt, atsevišķos no pārbaudītajiem uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu esot bijuši ietverti personas dati, kā, piemēram, Parlamentā nodarbināto konsultantu vārdi un uzvārdi, amata profili un darba stāža līmeņi. Tā kā, Parlamenta ieskatā, nepieciešamība izpaust šos datus nekādi nebija tikusi pierādīta, piekļuve pieprasītajiem dokumentiem bija jāatsaka, lai nodrošinātu attiecīgo personu privātās dzīves aizsardzību.
- 16 Treškārt, pieprasītajos dokumentos esot bijusi ietverta ekonomiska un tehniska rakstura informācija, kuras izpaušana varētu atklāt Parlamenta “pircēja profilu” tirgū. Turklāt uzaicinājumos iesniegt piedāvājumu varēja būt ietverta informācija saistībā ar to piegādātāju īpašo kompetenci, kas ir izraudzīti attiecībā uz katru daļu, kā arī sīkāka informācija par to komercstratēģiju un sadarbību vai

saikni ar trešajām personām. Komerčiālo interešu aizsardzība, proti, iesaistīto saimnieciskās darbības subjektu un Parlamenta komerčiālo interešu aizsardzība, pēc Parlamenta domām, tādējādi arī attaisnoja jebkādas piekļuves pieprasītajiem dokumentiem atteikumu.

- 17 Ceturtkārt, pieprasīto dokumentu izsniegšana varētu apdraudēt Parlamenta lēmumu pieņemšanas procesu, jo tajos esot ietverta informācija par atsevišķiem jau uzsāktajiem IT projektiem, attiecībā uz kuriem lēmums vēl nebija ticis pieņemts. Parlaments uzskatīja, ka tas varēja aizkavēt tās darbības stratēģijas īstenošanu, ko tas jau ilgstoši bija attīstījis šajā jomā.
- 18 Apstrīdētajā lēmumā Parlaments arī norādīja uz tādu sevišķu sabiedrības interešu neesamību, kas varētu izslēgt ar komerčiālo interešu un lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību saistīto izņēmumu piemērošanu. Šajā ziņā Parlaments norādīja, ka prasītājas, kura apgalvoja, ka tai ir nodarīti zaudējumi to pārkāpumu dēļ, ko tas ir pieļāvis attiecīgā publiskā līguma izpildē, īpašā interese nevarēja tikt ņemta vērā.
- 19 Apstrīdētajā lēmumā Parlaments arī precizēja, ka, lai gan tas nevarēja individuāli pārbaudīt visus prasītājas pieprasītos dokumentus, saskaņā ar vispārējo prezumpciju atbilstoši judikatūrai, ko Tiesa ir iedibinājusi 2010. gada 29. jūnija spriedumā Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, EU:C:2010:376), bija jāuzskata, ka četri norādītie piekļuves tiesību izņēmumi ir piemērojami visiem šiem dokumentiem.
- 20 Visbeidzot, apstrīdētajā lēmumā Parlaments uzsvēra, ka aptuveni 1500 pieprasīto dokumentu, kas kopā veidoja gandrīz 18 000 lappuses un kas bija jānošķir no 10 000 dokumentiem, individuāla pārbaude radītu pārmērīgu darba apjomu tās dienestiem. Šāds darba apjoms esot nesamērīgs, ņemot vērā intereses, ko prasītāja ir izvirzījusi sava piekļuves pieteikuma pamatojumam.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 21 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 20. martā, prasītāja cēla šo prasību.
- 22 2015. gada 22. jūnijā Parlaments iesniedza iebildumu rakstu.
- 23 2015. gada 21. augustā prasītāja iesniedza replikas rakstu. Tā paša gada 27. oktobrī Parlaments iesniedza atbildi uz repliku.
- 24 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 28. augustā, Zviedrijas Karaliste lūdza atļaut tai iestāties šajā tiesvedībā prasītājas prasījumu atbalstam. Ar 2015. gada 11. novembra lēmumu Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs atļāva šo iestāšanos lietā.
- 25 2016. gada 8. februārī Zviedrijas Karaliste iesniedza iestāšanās rakstu. Prasītāja un Parlaments savus apsvērumus par iestāšanās rakstu iesniedza attiecīgi 2016. gada 14. un 19. aprīlī.
- 26 Vispārējās tiesas paplašināšanas rezultātā lieta tika nodota citam tiesnesim referentam. Vēlāk mainoties Vispārējās tiesas palātu sastāvam, tiesnesis referents tika iekļauts ceturtajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 27 Pēc tiesneša referenta priekšlikuma Vispārējā tiesa (ceturtā palāta) nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu. 2016. gada 15. decembrī Vispārējā tiesa procesa organisko pasākumu ietvaros uzdeva Parlamentam vairākus jautājumus rakstveida atbilžu sniegšanai pirms tiesas sēdes.
- 28 Tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz mutvārdu jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2017. gada 31. janvāra tiesas sēdē.

- 29 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
  - piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pat tad, ja prasība tiek noraidīta.
- 30 Parlamenta prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā nepamatotu;
  - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 31 Zviedrijas Karaliste būtībā lūdz Vispārējo tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu.

Juridiskais pamatojums

Par strīda priekšmetu

- 32 Prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz pieprasīto dokumentu individuālas pārbaudes neesamību un Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktā paredzēto tiesību uz daļēju piekļuvi dokumentiem neievērošanu un otrs – uz Parlamenta pieļautu kļūdu, piemērojot šīs regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā un b) apakšpunktā, 2. punkta pirmajā ievilkumā un 3. punktā paredzētos piekļuves tiesību izņēmumus, kuri skar attiecīgi sabiedriskās drošības, privātās dzīves, komerciālo interešu un lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību.
- 33 Iebildumu rakstā Parlaments pakārtoti ir norādījis – un tikai gadījumā, ja Vispārējā tiesa atzītu abus prasītājas izvirzītos pamatus par pamatotiem –, ka apstrīdētais lēmums joprojām būtu uzskatāms par tiesisku. Tā kā Parlaments arī atteikumu piekļūt pieprasītajiem dokumentiem esot pamatojis ar “(nerakstītu) un neapstrīdētu pamatu par nesamērīgu administratīvo slogu”, Vispārējā tiesa nevarot atcelt apstrīdēto lēmumu. Parlaments turklāt aicina Vispārējo tiesu pašai izvērtēt, kādā mērā šis apstākļi varētu pamatot visas prasības iespējamu nepieņemamību.
- 34 Šajā ziņā no prasības pieteikuma izriet, ka prasītāja faktiski ir izvirzījusi divus pamatus, kā atsevišķu pamatu neizvirzot nesamērīga darba apjoma neesamību. Tomēr pirmā pamata pamatojumam prasītāja tieši norāda, ka Parlamenta arguments par pārmērīgu un nesamērīgu darba apjomu nav pamatots, jo tajā nav precizēts nedz pārbaudīto dokumentu skaits, nedz to satura izvērtēšanas ilgums. Prasītāja piebilst, ka šis darbs aizņemt augstākais dažas dienas, jo lielākā daļa no pieprasītajiem dokumentiem esot īsi un tiem esot viena un tā pati struktūra.
- 35 Līdz ar to ir jāsecina, ka prasītāja ir atbilstoši atspēkojusi pamatojumu, ko Parlaments bija tieši izvirzījis apstrīdētajā lēmumā un kurš attiecās uz pārmērīgu un nesamērīgu darba apjomu. Šī pamatojuma tiesiskums šajā spriedumā tādējādi tiks izvērtēts, veicot pirmā pamata pārbaudi.

Ievada piezīmes

- 36 Jāatgādina, ka tiesības piekļūt Eiropas Savienības iestāžu un struktūru dokumentiem ir aizsargātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un tās ir īpašas pamattiesības. Atbilstoši minētās Pamattiesību hartas 42. pantam ikvienam Savienības pilsonim un jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt šiem dokumentiem neatkarīgi no to veida (spriedums, 2012. gada 29. novembris, *Thesing un Bloomberg Finance/ECB*, T-590/10, nav publicēts, EU:T:2012:635, 73. punkts). Turklāt saskaņā ar Regulas

Nr. 1049/2001 preambulas 1. apsvērumu šī regula atbilst ar Amsterdamas līgumu iekļautajā LES 1. panta otrajā daļā izteiktajai gribai iezīmēt jaunu posmu ciešākas Eiropas tautu savienības izveidošanā, kurā lēmumu pieņemšana notiek cik vien iespējams atklāti un cik vien iespējams tuvinot to pilsoņiem. Kā tas ir atgādināts minētās regulas preambulas 2. apsvērumā, sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem ir saistītas ar šo iestāžu demokrātisko raksturu (spriedumi, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 34. punkts; 2010. gada 21. septembris, *Zviedrija u.c./API un Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541, 68. punkts, un 2011. gada 21. jūlijs, *Zviedrija/MyTravel un Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 72. punkts).

37 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pārbaudei, kas ir jāveic, lai izskatītu pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, ir jābūt konkrētai (skat. spriedumu, 2005. gada 13. aprīlis, *Verein für Konsumenteninformation/Komisija*, T-2/03, EU:T:2005:125, 69. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt šī konkrētā pārbaude ir jāveic attiecībā uz katru pieteikumā paredzēto dokumentu. No Regulas Nr. 1049/2001 izriet, ka visi tās 4. panta 1.–3. punktā minētie izņēmumi ir atzīti par tādiem, kam ir jāattiecas uz “dokumentu” (spriedumi, 2005. gada 13. aprīlis, *Verein für Konsumenteninformation/Komisija*, T-2/03, EU:T:2005:125, 70. punkts, un 2006. gada 6. jūlijs, *Franchet un Byk/Komisija*, T-391/03 un T-70/04, EU:T:2006:190, 116. punkts).

38 Šis principiālais risinājums tomēr nenozīmē, ka šāda pārbaude būtu jāveic jebkuros apstākļos. Tā kā konkrētās un individuālās pārbaudes, kas iestādei principā ir jāveic, atbildot uz piekļuves pieteikumu, kas iesniegts atbilstoši Regulai Nr. 1049/2001, mērķis ir ļaut attiecīgajai iestādei, pirmkārt, izvērtēt, kādos gadījumos piekļuves tiesībām ir piemērojams izņēmums, un, otrkārt, izvērtēt daļējas piekļuves iespēju, minētā pārbaude var arī nebūt vajadzīga, ja konkrētā gadījuma īpašajos apstākļos ir acīmredzams, ka piekļuve ir jāatsaka vai, tieši otrādi, jāpiešķir (spriedums, 2005. gada 13. aprīlis, *Verein für Konsumenteninformation/Komisija*, T-2/03, EU:T:2005:125, 75. punkts).

39 Ņemot vērā šos vispārīgos apsvērumus, ir jāizskata prasītājas izvirzītie prasības pamati.

Par pirmo pamatu – konkrētas un individuālas pieprasīto dokumentu pārbaudes neesamību un tiesību uz daļēju piekļuvi neievērošanu

40 Prasītāja apgalvo, ka Parlamenta lēmums attiecināt tā pārbaudi uz ļoti ierobežotu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu skaitu ir acīmredzami nesaderīgs ar Vispārējās tiesas pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru ir jāveic katra dokumenta konkrēta un individuāla pārbaude, pat ja ir skaidrs, ka piekļuves pieteikums ir saistīts ar dokumentiem, uz kuriem ir attiecināms izņēmums. Šajā ziņā prasītāja tostarp uzskata, ka apstrīdētajā lēmumā minētais pamatojums saistībā ar pārmērīgu un nesamērīgu darba apjomu nav nekādi pamatots. Pēc tās domām, ņemot vērā pieprasīto dokumentu, kuriem ir vienāda struktūra, raksturu un saturu, darbs, ko būtu nepieciešams ieguldīt, aizņemtu augstākais dažas dienas.

41 Turklāt, prasītājas ieskatā, Parlaments ir pārkāpis Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu, neizvērtējot, vai prasītājai būtu bijis iespējams piešķirt daļēju piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem.

42 Šajā gadījumā ir skaidrs, ka Parlaments nav veicis visu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu konkrētu un individuālu pārbaudi, bet ir izanalizējis tikai vienu šo dokumentu reprezentatīvu izlasi. Apstrīdētajā lēmumā Parlaments būtībā norādīja, ka tas bija tiesīgs atturēties veikt šādu konkrētu un individuālu pārbaudi divu iemeslu dēļ.

43 Pirmkārt, uzaicinājumi iesniegt piedāvājumu esot īpaša dokumentu kategorija, uz kuriem attiecas vispārēja prezumpcija, saskaņā ar kuru to izsniegšana būtu pretrunā četriem dažādiem piekļuves tiesību izņēmumiem. Proti, pieprasītie dokumenti to rakstura dēļ neesot publiski pieejami dokumenti, jo to publiskošana Finanšu regulā neesot paredzēta. Otrkārt, visu pieprasīto dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude radītu Parlamenta dienestiem “nesamērīgu” darba apjomu, ņemot vērā piekļuves

pieteikuma mērķus. Parlaments šajā ziņā atsaucas uz 2014. gada 2. oktobra spriedumu *Strack/Komisija* (C-127/13 P, EU:C:2014:2250), kura nolūks bija nodrošināt Pamattiesību hartas 41. pantā paredzētā labas pārvaldības principa lietderīgo iedarbību.

- 44 Šajā kontekstā tādējādi vispirms ir jāizvērtē, vai Parlaments varēja izvirzīt tādas vispārējas prezumpcijas piemērojamību, saskaņā ar kuru attiecīgo dokumentu izsniegšana apdraudētu vienu vai vairākas no interesēm, ko aizsargā Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētie izņēmumi, vai arī šie izņēmumi acīmredzami un pilnībā aptvēra pieprasīto dokumentu saturu un tādēļ Parlamentam nebija jāveic visu pieprasīto dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude. Gadījumā, ja Vispārējā tiesa secinātu, ka šajā lietā šāda vispārēja prezumpcija nepastāv vai ka šie izņēmumi acīmredzami un pilnībā neaptver pieprasīto dokumentu saturu un tādēļ Parlamentam bija jāveic visu pieprasīto dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude, turpinājumā būtu jāpārbauda, kādā mērā Parlaments tomēr varēja nepildīt savu pienākumu veikt šādu konkrētu un individuālu pārbaudi, pamatojoties uz to, ka šī pārbaude radītu “nesamērīgu” darba apjomu.

Par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā un b) apakšpunktā, 2. punkta pirmajā ievilkumā un 3. punktā paredzēto izņēmumu piemērošanu visiem pieprasītajiem dokumentiem

- 45 Šajā lietā apstrīdētā lēmuma F punktā “Prezumpcija par Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzēto atbilstošu izņēmumu piemērojamību visiem dokumentiem”, kurš iekļauts sadaļā “Jūsu pieteikuma atkārtota izvērtēšana saskaņā ar Regulas [...] Nr. 1049/2001 8. pantu”, Parlaments ir norādījis, ka visi pieprasītie dokumenti ietilpst vienā un tajā pašā kategorijā, proti, “uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu” kategorijā, un ka visiem šiem dokumentiem ir viena un tā pati raksturiezīme, jo to mērķis ir saņemt piedāvājumu no katrā konkrētajā daļā izraudzītajiem piegādātājiem, lai atbilstoši pamatlīgumam noslēgtu konkrētu līgumu.
- 46 Pamatojoties uz šo konstatējumu, Parlaments apstrīdētajā lēmumā uzskatīja, ka uz visiem pieprasītajiem dokumentiem ir attiecināmi četri dažādie Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā un b) apakšpunktā, 2. punkta pirmajā ievilkumā un 3. punktā paredzētie izņēmumi, kuri skar attiecīgi sabiedriskās drošības, privātās dzīves, komerciālo interešu un lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību.
- 47 Šajā ziņā Tiesa ir atzinusi, ka iestādes, lai izskaidrotu, kādēļ piekļuve pieprasītajiem dokumentiem varētu apdraudēt intereses, kas aizsargātas ar Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētu izņēmumu, principā var pamatoties uz vispārējām prezumpcijām, kuras attiecas uz noteiktām dokumentu kategorijām, jo līdzīgi vispārīgi apsvērumi var attiekties uz tāda paša rakstura dokumentu publiskošanas pieteikumiem (spriedumi, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 50. punkts; 2010. gada 29. jūnijs, *Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 54. punkts; 2010. gada 21. septembris, *Zviedrija u.c./API* un *Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541, 74. punkts, un 2014. gada 27. februāris, *Komisija/EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 65. punkts).
- 48 Turklāt uz vienas kategorijas dokumentiem var attiecināt vienu un to pašu pamatojumu, ja tajos ir ietverta viena veida informācija. Tomēr vienīgi tad, ja piekļuves tiesību izņēmums acīmredzami un pilnībā attiecas uz šo dokumentu saturu, iestāde var neveikt konkrētu un individuālu šo dokumentu pārbaudi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 9. septembris, *LPN/Komisija*, T-29/08, EU:T:2011:448, 114. punkts).
- 49 Līdz ar to ir jāizvērtē, vai, kā to apgalvo Parlaments, uz visiem pieprasītajiem dokumentiem vai nu to īpašā rakstura, vai to satura dēļ ir attiecināms viens vai vairāki tā izvirzītie piekļuves tiesību izņēmumi.

– Par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā un b) apakšpunktā, un 3. punktā paredzētajiem izņēmumiem, kuri skar attiecīgi sabiedriskās drošības, privātās dzīves un lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību

- 50 Saistībā ar pieprasīto dokumentu raksturu Parlaments nekādi nav pierādījis, ka uz šiem dokumentiem to īpašā rakstura dēļ varētu būt attiecināma apgalvotā vispārējā prezumpcija par sabiedriskās drošības, privātās dzīves vai lēmumu pieņemšanas procesa apdraudējumu.
- 51 Uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu principā ir ietverts to uzdevumu apraksts, kuru izpildi līgumslēdzēja iestāde vēlas panākt atbilstoši pamatlīgumam, ko tā ir parakstījusi ar otru līgumslēdzēju. Ņemot vērā to preču un pakalpojumu lielo daudzveidību, kas ir publisko līgumu priekšmets, tostarp informātikas jomā, nav pierādīts, ka uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskošana visos gadījumos un bez sīkākiem paskaidrojumiem varētu radīt sabiedriskās drošības, privātās dzīves vai lēmumu pieņemšanas procesa apdraudējuma risku. Šajā ziņā atsauce uz 2010. gada 29. jūnija spriedumu Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, EU:C:2010:376) vien nav uzskatāma par konkrētu argumentu, ar kuru varētu pierādīt, ka uz pieprasītajiem dokumentiem to īpašā rakstura dēļ ir attiecināma vispārēja prezumpcija par šo interešu apdraudējumu.
- 52 Turklāt Parlamenta argumentācija ir jānoraida arī saistībā ar pieprasīto dokumentu saturu. Runājot, pirmkārt, par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, kurš attiecas uz sabiedriskās drošības aizsardzību, no apstrīdētā lēmuma izriet, ka tikai “dažos izanalizētajos dokumentos” vai “citos izanalizētajos [uzaicinājumos iesniegt piedāvājumu]” bija ietverta informācija, kas varētu radīt sabiedriskās drošības apdraudējumu.
- 53 Lai arī nevar izslēgt, ka zināmas apstrīdētajā lēmumā ietvertas informācijas izpaušana faktiski varētu apdraudēt Parlamenta informātikas sistēmu drošību, tomēr ir jākonstatē, kā ir norādījis arī pats Parlaments, ka attiecīgā informācija ir ietverta tikai ierobežotā skaitā dokumentu, nevis tajos visos. Turklāt tiesas sēdē Parlaments atzina, ka vispārīga informācija par tā informātikas sistēmu bija publiski pieejama internetā un ka daļa no šīs informācijas bija pārņemta arī uzaicinājumos iesniegt piedāvājumu.
- 54 Saistībā ar, otrkārt, Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu, kas attiecas uz privātās dzīves aizsardzību, no apstrīdētā lēmuma B punkta, kurš ir iekļauts sadaļā “Jūsu pieteikuma atkārtota izvērtēšana saskaņā ar Regulas [...] Nr. 1049/2001 8. pantu”, trešās daļas izriet, ka “atsevišķos izanalizētajos uzaicinājumos iesniegt piedāvājumu bija ietverti personas dati [...], piemēram, Parlamenta personāla locekļu pilns vārds un uzvārds, kā arī to konsultantu pilns vārds un uzvārds, profesionālais profils un darba stāžs, kas sniedz pakalpojumus attiecīgajai iestādei”. Tāpat iebildumu raksta 156. punktā Parlaments paskaidroja, ka “vairākos uzaicinājumos [iesniegt piedāvājumu] ir ietverti personu dati [...]”.
- 55 Lai arī, protams, nav izslēgts, ka Parlaments var atteikties izpaust šos personas datus, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. pantu, tomēr šis izņēmums acīmredzami un pilnībā neaptver visu pieprasīto dokumentu saturu, ko tiesas sēdē turklāt atzina arī Parlaments. Tāpat no dažādajiem uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu, kas pievienoti prasības pieteikumam, kā arī Parlamenta iebildumu rakstam, izriet, ka konsultanti vārdi, ja tie ir ietverti šajos uzaicinājumos, ir tikai neliela daļa no tajos ietvertās informācijas un norādēm. Līdz ar to attiecīgā gadījumā būtu bijis pietiekami, ja tie pirms pieprasīto dokumentu izsniegšanas tiktu aizklāti.
- 56 Treškārt, saistībā ar izņēmumu, kurš attiecas uz Parlamenta iekšējā lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību, Parlaments apstrīdētā lēmuma D punktā, kas ir ietverts sadaļā “Jūsu pieteikuma atkārtota izvērtēšana saskaņā ar Regulas [...] Nr. 1049/2001 8. pantu”, ir norādījis, ka tā izanalizētajos dokumentos bija ietverta informācija, kas tostarp attiecās uz jautājumiem, saistībā ar kuriem vēl nav

pieņemts nekāds lēmums. Pastāvot arī risks, ka piegādātāji ietekmēs tos attiecīgās iestādes personāla locekļus, kuriem nākotnē būs jāpieņem lēmumi, tādējādi apdraudot lēmumu pieņemšanas procesa netraucētu norisi.

- 57 Šajā ziņā Parlaments nav nedz apgalvojis, nedz *a fortiori* pierādījis, ka ar iekšējā lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību saistītais izņēmums acīmredzami un pilnībā aptver uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu saturu, jo ir runa tikai par noteiktu informāciju.
- 58 Turklāt nedz apstrīdētajā lēmumā, nedz iebildumu rakstā nav ietverti konkrēti (pierādījumu) elementi, kas ļautu secināt, ka lēmumu pieņemšanas procesa nopietna apdraudējuma risks bija saprātīgi paredzams, nevis tikai hipotētisks. It īpaši – Parlaments nekādi nebija norādījis, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā būtu pastāvējis kāds apdraudējums vai mēģinājumi būtiski ietekmēt notiekošo lēmumu pieņemšanas procesu, nedz arī objektīvi iemesli, kas ļautu saprātīgi paredzēt šāda apdraudējuma varbūtību pieprasīto dokumentu publiskošanas gadījumā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2011. gada 7. jūnijs, *Toland/Parlaments*, T-471/08, EU:T:2011:252, 78. un 79. punkts, un 2016. gada 20. septembris, *PAN Europe/Padome*, T-51/15, nav publicēts, EU:T:2016:519, 30. un 32. punkts). Šajā ziņā, pretēji Parlamenta norādītajam, tas vien, ka prasītāja vēlas iegūt piekļuvi uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu, pats par sevi vien nevar būt pierādījums tam, ka tiks būtiski un paredzami apdraudēta turpmākā lēmumu pieņemšanas procesa netraucēta norise.
- 59 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka piekļuves tiesību izņēmumi, kuri attiecas uz sabiedriskās drošības, privātās dzīves un lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību, acīmredzami un pilnībā neaptvēra pieprasīto dokumentu saturu.
- 60 Līdz ar to Parlaments, atsakot piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, nevarēja atsaukties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā un b) apakšpunktā, un 3. punktā paredzētajiem izņēmumiem, kuri skar attiecīgi sabiedriskās drošības, privātās dzīves un lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību, neveicot visu šo dokumentu konkrētu un individuālu pārbaudi.

– *Par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, kurš attiecas uz komerciālo interešu aizsardzību*

- 61 Apstrīdētajā lēmumā Parlaments norādīja, ka pieprasītajos dokumentos ir ietverta, pirmkārt, ekonomiska un tehniska informācija, kas var atklāt Parlamenta “pircēja profilu” tirgū, un, otrkārt, informācija, kas var attiekties uz izraudzīto piegādātāju īpašo kompetenci un spējām, kā arī to komercstratēģiju un to sadarbību ar trešajām personām. Parlaments uzskata, ka, tāpat kā tas ir to dokumentu gadījumā, ar kuriem notiek apmaiņa koncentrāciju darījumu vai valsts atbalsta pārbaudes procedūru laikā, uz informāciju, kas ietverta uzaicinājumos iesniegt piedāvājumu, kurus, izpildot pamatlīgumu, ir sagatavojusi līgumslēdzēja iestāde, attiecas vispārēja prezumpcija par komerciālo interešu apdraudējumu. Šī prezumpcija konkrētāk izrietot no Finanšu regulas un Deleģētās regulas, jo tajās nav paredzēta piekļuve šiem uzaicinājumiem.
- 62 Šajā gadījumā ir taisnība, ka Tiesa vairākās lietās ir atzinusi tādu vispārēju prezumpciju esamību, kas ir piemērojamas noteiktu kategoriju dokumentiem to rakstura dēļ, tostarp saistībā ar pretendentu piedāvājumiem, izpildot publiskos līgumus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 29. janvāris, *Cosepuri/EFSA*, T-339/10 un T-532/10, EU:T:2013:38, 101. punkts, un 2016. gada 21. septembris, *Secolux/Komisija*, T-363/14, EU:T:2016:521, 59. punkts).
- 63 Tomēr uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu gadījumā vispārēja prezumpcija par komerciālo interešu apdraudējumu nevar būt pamatota nedz ar šī sprieduma 62. punktā minēto judikatūru par piekļuvi pretendentu piedāvājumiem, nedz arī – vispārīgāk – ar vērtējumu, kas ir analogisks vērtējumam Parlamenta iebildumu rakstā minētajā 2010. gada 29. jūnija spriedumā *Komisija/Technische Glaswerke*

Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), kurš attiecās uz valsts atbalsta pārbaudes procedūru, un 2012. gada 28. jūnija spriedumā Komisija/*Éditions Odile Jacob* (C-404/10 P, EU:C:2012:393), kurš attiecās uz koncentrācijas darījumu.

- 64 Lietām, kurās tika taisīti 2010. gada 29. jūnija spriedums Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, EU:C:2010:376) un 2012. gada 28. jūnija spriedums Komisija/*Éditions Odile Jacob* (C-404/10 P, EU:C:2012:393), bija kopīga iezīme, proti, tajās īpašā tiesiskajā regulējumā, kas atšķirās no Regulas Nr. 1049/2001, pastāvēja noteikumi, kuros bija konkrēti nospraustas konkrētas robežas piekļuvei lietas materiāliem vai pieprasītajiem dokumentiem, gan saistībā ar personām, gan pašu informāciju.
- 65 Taču ir jākonstatē, ka pretēji paziņojumam par līgumu un paziņojumam par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu uz uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu, ko, izpildot pamatlīgumu, sagatavojusi līgumslēdzēja iestāde, nav attiecināts neviens konkrēts Finanšu regulas vai Deleģētās regulas, to šajā lietā piemērojamajā redakcijā, noteikums, kurā būtu nospraustas konkrētas robežas piekļuvei vai nošķirta tajā ietvertā informācija, kas līgumslēdzējai iestādei ir jānosūta vai ko tā var nosūtīt pretendentiem vai citiem dalībniekiem. Tostarp Deleģētās regulas 123. panta 4. punkta sestā daļa, uz kuru ir norādījis Parlaments, attiecas tikai uz informācijas par konkrēto līgumu vērtību un līgumslēdzējiem publicēšanu pēc šo līgumu noslēgšanas. Šī tiesību norma tādējādi nekādi nav attiecināma uz uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu kā tādiem, kurus, izpildot pamatlīgumu, ir sagatavojusi līgumslēdzēja iestāde.
- 66 Līdz ar to nevar uzskatīt, ka Finanšu regulā un Deleģētajā regulā ir ietvertas konkrētas tiesību normas par uzaicinājumos iesniegt piedāvājumu, ko, izpildot pamatlīgumu, sagatavojusi līgumslēdzēja iestāde, ietvertās informācijas sniegšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 11. jūnijs, *McCullough/Cedefop*, T-496/13, nav publicēts, EU:T:2015:374, 92. punkts).
- 67 Turklāt saskaņā ar judikatūru Regulai Nr. 1049/2001 un Finanšu regulai ir dažādi mērķi, un tajās nav ietverts noteikums, kurā būtu tieši paredzēts vienas no šīm regulām pārākums pār otru, tādēļ ir jānodrošina katras šīs regulas piemērošana veidā, kas atbilst otrai regulai un ļauj tās piemērot saskaņoti (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 29. janvāris, *Cosepuri/EFSA*, T-339/10 un T-532/10, EU:T:2013:38, 85. punkts, un 2016. gada 21. septembris, *Secolux/Komisija*, T-363/14, EU:T:2016:521, 43. punkts). Finanšu regulas 102. pantā paredzētais pārskatāmības princips tādējādi ir jāsašķir ar sabiedrības interešu, uzņēmumu leģitīmo komerciālo interešu un godīgas konkurences aizsardzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 29. janvāris, *Cosepuri/EFSA*, T-339/10 un T-532/10, EU:T:2013:38, 49. punkts).
- 68 Šajā kontekstā ir ticis nospriests, ka, lai varētu sasniegt Savienības tiesību normu publisko līgumu jomā mērķi, kas ir balstīti uz neizkropļotas konkurences nodrošināšanu, ir svarīgi, lai līgumslēdzēja iestādes vai nu kādā šobrīd notiekošā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, vai vēlākās procedūrās neizpaustu tādu informāciju saistībā ar publiskā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, kuras saturs varētu tikt izmantots konkurences izkropļošanai (spriedums, 2013. gada 29. janvāris, *Cosepuri/EFSA*, T-339/10 un T-532/10, EU:T:2013:38, 100. punkts).
- 69 Šajā ziņā judikatūrā ir atzīts, ka ekonomiska un tehniska informācija, kas ir ietverta pretendentu piedāvājumos, var pamatot attiecīgās iestādes atteikumu piešķirt piekļuve izraudzītā pretendenta piedāvājumam. Tā tas tostarp ir tad, ja minētie piedāvājumi ir saistīti ar pretendentu specifisko zinātību (spriedums, 2013. gada 29. janvāris, *Cosepuri/EFSA*, T-339/10 un T-532/10, EU:T:2013:38, 99. punkts).
- 70 Taču, ņemot vērā uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu, ko, izpildot pamatlīgumu, ir sagatavojusi līgumslēdzēja iestāde, raksturu un mērķi, nevar prezumēt, ka šādā dokumentā ir ietverta ar līgumslēdzēju saistīta ekonomiska un tehniska informācija vai ka tajā ir sīki aprakstīta tā īpašā zinātība. Tieši pretēji – uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu, kuru ir sagatavojusi līgumslēdzēja iestāde, nevis tās līgumpartneri, principā ir ietverts to uzdevumu apraksts, kuru izpildi līgumslēdzēja iestāde vēlas panākt atbilstoši pamatlīgumam, kuru tā ir parakstījusi ar otru līgumslēdzējpusi. Principā, tikai

atbildot uz šo uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu, minētā līgumslēdzējuse sniegs detalizētāku informāciju par pakalpojumiem, kurus tā uzskata par iespējamu sniegt līgumslēdzējai iestādei, par to ekspertu profilu, ko tā varētu piedāvāt, un par savu pakalpojumu izmaksām.

- 71 Turklāt Parlaments nevar apgalvot, ka uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskošana varētu apdraudēt tā paša intereses, jo šīs publiskošanas dēļ varētu tikt atklāts Parlamenta “pircēja profils” tirgū. Lai arī attiecību starp veicamajiem uzdevumiem un šo uzdevumu veikšanai vajadzīgo darba dienu skaitu izpaušana varētu ļaut pretendentiem saistībā ar nākamajiem publiskajiem līgumiem atklāt Parlamenta aprēķina tehniku, tas, ka šiem pretendentiem varētu būt zināma cena, kas iepriekš ir tikusi piemērota par līdzvērtīgu pakalpojumu, drīzāk varētu izraisīt faktiskas konkurences situāciju, nevis situāciju, kurā tā tiek izkropļota (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 6. decembris, *Evropaiki Dynamiki*/Komisija, T-167/10, nav publicēts, EU:T:2012:651, 83. punkts).
- 72 Līdz ar to, ņemot vērā uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu, ko, izpildot pamatlīgumu, sagatavojuši līgumslēdzēja iestāde, raksturu un Finanšu regulas un Deleģētās regulas mērķi, Parlaments nevarēja atsaukties uz vispārēju prezumpciju par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā aizsargāto interešu aizskārumu, lai neveiktu pieprasīto dokumentu konkrētu un individuālu pārbaudi.
- 73 Turklāt nedz no apstrīdētā lēmuma, nedz no šīs lietas materiāliem neizriet, ka uz pieprasīto dokumentu saturu acīmredzami un pilnībā būtu attiecināms šī sprieduma 72. punktā minētais izņēmums.
- 74 Uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu principā ir ietverts to uzdevumu apraksts, kuru izpildi līgumslēdzēja iestāde vēlas panākt atbilstoši pamatlīgumam, ko tā ir parakstījusi ar otru līgumslēdzējusi, kā arī vispārīgāka informācija, kura tostarp attiecas uz projektu praktisko vadību un uzraudzību, atbildīgajām personām vai regulāri iesniedzamo ziņojumu veidu. Tādējādi nav pierādīts, ka visas pieprasītajos dokumentos ietvertās informācijas izpaušana apdraudētu Parlamenta vai trešo personu komerciālās intereses.
- 75 Līdz ar to Parlaments nevarēja atsaukties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto piekļuves tiesību izņēmumu, kurš attiecas uz komerciālo interešu aizsardzību, lai atteiktos konkrēti un individuāli pārbaudīt pieprasītos dokumentus un izsniegt tos.
- 76 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Parlaments nav pierādījis, ka, ņemot vērā to raksturu, uz uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu bija attiecināma vispārēja prezumpcija, saskaņā ar kuru to izsniegšana apdraudētu vienu vai vairākus Regulā Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētos piekļuves tiesību izņēmumus, vai ka, ņemot vērā to saturu, uz šo dokumentu saturu acīmredzami un pilnībā ir attiecināms piekļuves tiesību izņēmums.
- 77 Līdz ar to Parlamentam principā bija jāveic konkrēta un individuāla visu pieprasīto dokumentu pārbaude, lai izvērtētu iespēju attiecīgā gadījumā piešķirt vismaz daļēju piekļuvi šiem dokumentiem. Tomēr vēl ir jāizvērtē, vai, ņemot vērā nesamērīgo darba apjomu, ko šī pārbaude būtu radījusi Parlamenta dienestiem, varēja tikt pieļauta atkāpe no šī pienākuma.

Par nesamērīga darba apjoma esamību

- 78 Saskaņā ar judikatūru no samērīguma principa izriet, ka iestādes īpašos gadījumos, kad pieprasīto dokumentu apjoms vai cenzējamo dokumentu daļu apjoms radītu nesamērīgu administratīvo slodzi, var samērot piekļuves pieprasītāja intereses, no vienas puses, un darba slodzi, kas izriet no piekļuves pieteikuma apstrādes, lai aizsargātu labas pārvaldības interesi, no otras puses (spriedumi, 2001. gada 6. decembris, *Padome/Hautala*, C-353/99 P, EU:C:2001:661, 30. punkts, un 2014. gada 2. oktobris, *Strack*/Komisija, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 27. punkts).

- 79 Tomēr vienīgi izņēmuma gadījumā un tikai tad, ja administratīvā darba apjoms, ko rada dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude, ir pārmērīgi apgrūtināšs, tādējādi pārsniedzot apjomu, ko var saprātīgi pieprasīt, var piemērot atkāpi no šī pienākuma veikt pārbaudi (spriedums, 2005. gada 13. aprīlis, *Verein für Konsumenteninformation*/Komisija, T-2/03, EU:T:2005:125, 112. punkts).
- 80 Turklāt, tā kā principā ir jānodrošina piekļuves tiesības iestāžu rīcībā esošajiem dokumentiem, iestādei, kura atsaucas uz izņēmumu saistībā ar pieteikumā noteiktā uzdevuma pārmērīgo smagumu, ir pienākums pierādīt, cik šis uzdevums ir grūts (spriedumi, 2005. gada 13. aprīlis, *Verein für Konsumenteninformation*/Komisija, T-2/03, EU:T:2005:125, 113. punkts, un 2008. gada 10. septembris, *Williams*/Padome, T-42/05, nav publicēts, EU:T:2008:325, 86. punkts).
- 81 Visbeidzot, ja iestāde sniedz pierādījumus par nesamērīgu administratīvo slodzi, kas rodas lūgumā norādīto dokumentu konkrētas un individuālas pārbaudes dēļ, tai ir pienākums apspriesties ar pieteicēju, lai, pirmkārt, izprastu vai lūgtu to precizēt savas intereses iepazīties ar attiecīgajiem dokumentiem un, otrkārt, konkrēti noteiktu iespējas, kādas tai ir veikt mazāk traucējošu pasākumu par dokumentu konkrētu un individuālu pārbaudi. Tā kā tiesības piekļūt dokumentiem ir princips, iestādei šajā ziņā tomēr ir pienākums dot priekšroku variantam, kas būtu vislabvēlīgākais pieteikuma iesniedzēja piekļuves tiesībām, ja vien tas nav uzdevums, kas pārsniedz saprātīgi pieprasāmā robežas (spriedums, 2005. gada 13. aprīlis, *Verein für Konsumenteninformation*/Komisija, T-2/03, EU:T:2005:125, 114. punkts).
- 82 No tā izriet, ka iestāde var tikt atbrīvota no dokumentu konkrētas un individuālas pārbaudes tikai pēc tam, kad tā ir faktiski izvērtējusi visas citas iedomājamās iespējas un savā lēmumā sīki izskaidrojusi iemeslus, kuru dēļ šīs dažādās iespējas arī rada nesamērīgu darba apjomu (spriedums, 2005. gada 13. aprīlis, *Verein für Konsumenteninformation*/Komisija, T-2/03, EU:T:2005:125, 115. punkts).
- 83 Ņemot vērā šī sprieduma 78.–82. punktā minēto judikatūru, ir jāizvērtē, vai šajā lietā ir izpildīti trīs kumulatīvi nosacījumi, proti, pirmkārt, vai darba apjoms, ko rada konkrēta un individuāla pieprasīto dokumentu pārbaude, ir nesamērīgs, otrkārt, vai Parlaments ir mēģinājis panākt vienošanos ar prasītāju, un, treškārt, vai Parlaments bija faktiski apsvēris alternatīvus risinājumus konkrētai un individuālai pieprasīto dokumentu pārbaudei.
- 84 Saistībā ar pirmo nosacījumu no apstrīdētā lēmuma, bet it īpaši no iebildumu raksta un atbildes uz repliku, kā arī no Parlamenta paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka visu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu pārbaudei būtu nepieciešams manuāli nošķirt aptuveni 1500 dokumentus no vairāk nekā 10 000 dokumentiem, kas ir ietverti vairāk nekā tūkstoš datnēs. Šie 1500 dokumenti, no kuriem katrs ir vidēji 12 lappuses garš, kopā veido vismaz 18 000 lappušu un skar tikai un vienīgi Parlamenta Jauninājumu un tehnoloģiskā atbalsta ģenerāldirektorāta (ĢD) sagatavotos uzaicinājumus iesniegt piedāvājumu. Tiesas sēdē Parlaments arī paskaidroja, ka šis skaitlis atbilst tikai aptuveni 75 % no pieprasītajiem dokumentiem, jo atlikušie 25 % ir ietverti citu Parlamenta ģenerāldirektorātu lietas materiālos. Turklāt tika atgādināts, ka pamatlīgumi, kas tika noslēgti pēc iepirkuma ITS 08, attiecās uz sešpadsmit dažādām daļām ar kopējo vērtību 300 miljoni euro un tos izpildīja deviņi ģenerāldirektori.
- 85 Prasītāja nav izvirzījusi konkrētus iebildumus saistībā ar šī sprieduma 84. punktā minētajiem skaitļiem. Līdz ar to var pamatoti secināt, ka pieprasīto dokumentu ir ļoti daudz.
- 86 Ir taisnība, kā to ir uzsvērusi Zviedrijas Karaliste, ka ar atsauci uz lappušu skaitu pašu par sevi nav pietiekami, lai varētu izvērtēt darba apjomu, ko rada konkrēta un individuāla pārbaude. Darba apjoms, kas vajadzīgs, lai izvērtētu piekļuves pieteikumu, ir arī atkarīgs no šo dokumentu rakstura un līdz ar to – arī no tā, cik izsmeltošai jābūt šai pārbaudei (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 13. aprīlis, *Verein für Konsumenteninformation*/Komisija, T-2/03, EU:T:2005:125, 111. punkts).

- 87 Tomēr no lietas materiāliem, it īpaši no Parlamenta iesniegtajiem uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu paraugiem, izriet, ka šie uzaicinājumi ietvēra vismaz vienu pielikumu, kurā bija iekļauta sīkāka informācija par specifikācijām saistībā ar paredzēto projektu. Šajā pielikumā ir ietvertas vairākas nodaļas, no kurām katrai ir atsevišķs priekšmets. Lai arī ir taisnība, ka specifikācijas šķiet strukturāli līdzīgas un ka atsevišķas vispārējās specifikācijas bieži atkārtojas, tomēr katrai no sešpadsmit daļām, uz kurām attiecas iepirkums ITS 08, ir atsevišķs priekšmets. Attiecīgā projekta priekšmeta un posmu apraksts, kā arī piemērojamie tehniskie nosacījumi tādējādi ir individuāli katram uzaicinājumam iesniegt piedāvājumu, ko, izpildot pamatlīgumu, sagatavojusi ligumslēdzēja iestāde, un tiem būtu nepieciešama atsevišķa pārbaude.
- 88 Turklāt Parlaments ir paskaidrojis, ka saskaņā ar Jauninājumu un tehnoloģiskā atbalsta ģenerāldirektorāta aprēķiniem, to uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu nošķiršanai, kurus ir sagatavojis tikai šis ģenerāldirektorāts vien, būtu nepieciešamas 22 darba dienas uz vienu pilna darba laika darbinieku, savukārt dokumentu sadalei un analīzei būtu nepieciešamas vēl 264 darba dienas uz vienu personu, kura veiktu tikai un vienīgi šo darbu. Šī darbība būtu jāveic vēl arī astoņos citos attiecīgajos ģenerāldirektorātos, koordinējot to ar Jauninājumu un tehnoloģiskā atbalsta ģenerāldirektorātu, kam būtu nepieciešams papildu sadarbības un koordinācijas darbs starp dažādiem ģenerāldirektorātiem.
- 89 Šajā ziņā ar tiesas sēdē pausto prasītājas apgalvojumu, ka būtu bijis pietiekami izveidot vienkāršu programmatūru, kas būtu spējīga uzaicinājumos iesniegt piedāvājumu atpazīt noteiktu informāciju un to aizklāt, nevar pietikt, lai atspēkotu šī sprieduma 88. punktā ietvertos Parlamenta paskaidrojumus. Papildus tam, ka šis arguments nav nekādi pamatots, tajā nav ņemta vērā arī uzaicinājumos iesniegt piedāvājumu ietvertās informācijas dažādība un tas, ka katram no pieprasītajiem dokumentiem ir individuāls saturs, kura izpaušana ir jāizvērtē, ņemot vērā dažādos piekļuves tiesību izņēmumus.
- 90 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus un tā kā prasītāja nav iesniegusi nekādus pierādījumus elementus, kas ļautu pierādīt Parlamenta minēto skaitļu un norāžu neprecizitāti, ir jāsecina, ka visu pieprasīto dokumentu individuāla pārbaude tam būtu radījusi īpaši lielu darba apjomu.
- 91 Šajā lietā pastāvošajos konkrētajos apstākļos šī administratīvā slodze var tikt uzskatīta par nesamērīgu, jo, lai izvērtētu visus pieprasītos dokumentus Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 1. un 3. punktā, kā arī 8. panta 1. un 2. punktā noteiktajos striktajos termiņos, it īpaši līdz prasītājas noteiktajam datumam – 2015. gada 31. janvārim, t.i., 32 darba dienās, pieprasīto dokumentu pārbaudei būtu bijis nepieciešams norīkot vairākus pilna darba laika darbiniekus vairākos ģenerāldirektorātos, darot to tikai un vienīgi prasītājas interesēs. Šīs personas, kas tiek nodarbinātas Parlamentā, lai veiktu uzdevumus sabiedrības interesēs, un kas tiek algotas no publiskiem līdzekļiem, vairs nevarētu veikt uzdevumus, kuri tām prioritāri ir tikuši uzticēti šo sabiedrības interešu nodrošināšanā, līdz ar to būtiski apdraudot attiecīgo dienestu pienācīgu darbību.
- 92 Tādējādi Parlaments varēja līdzsvarot sabiedrības piekļuves dokumentiem intereses, no vienas puses, un no tā izrietošo darba apjomu, no otras puses, lai aizsargātu labas pārvaldības intereses (pēc analogijas skat. spriedumu, 2001. gada 6. decembris, *Padome/Hautala*, C-353/99 P, EU:C:2001:661, 30. punkts).
- 93 Saistībā ar otro nosacījumu, proti, Parlamenta pienākumu mēģināt panākt vienošanos ar prasītāju, no Parlamenta 2014. gada 3. decembra elektroniskā pasta vēstules izriet, ka tas bija vērsis prasītājas uzmanību uz ļoti lielo pieprasīto dokumentu skaitu un bija lūdzis prasītājai precizēt tās interesi šo dokumentu publiskošanā. Parlaments bija arī ierosinājis prasītājai mēģināt panākt pieņemamu risinājumu Regulas Nr. 1049/2001 6. panta 3. punkta izpratnē, piedāvājot noteikt laika grafiku pieprasīto dokumentu pārbaudei atbilstoši prioritātēm, ko prasītājai tika lūgts precizēt.
- 94 Tādējādi prasītājai bija iespēja mēģināt panākt vienošanos ar Parlamentu, kuras rezultātā tā varētu iegūt piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, neradot nesamērīgu darba apjomu un potenciāli neparalizējot attiecīgo Parlamenta dienestu darbību. Tomēr, kā norādīts šī sprieduma 95. punktā, prasītāja vispār nebija izmantojusi šo iespēju.

- 95 Saistībā ar trešo nosacījumu, kurš attiecas uz pienākumu apsvērt alternatīvus mazāk ierobežojošus risinājumus, ir jākonstatē, ka 2014. gada 5. decembra elektroniskā pasta vēstulē prasītāja uzreiz bija noraidījusi šī sprieduma 93. punktā minēto Parlamenta priekšlikumu un nebija sniegusi nekādus precizējumus par daļām, kuras to varētu interesēt prioritārā kārtā. Tieši pretēji – prasītāja norādīja, ka, ciktāl tai zināms, visi pieprasītie dokumenti Parlamenta reģistros ir reģistrēti elektroniskā formātā un to izsniegšanai nevajadzētu radīt pārāk daudz neērtību, un tādēļ 2015. gada 31. janvāra termiņš pat nemaz neesot nepieciešams. Turklāt prasītāja uzskata, ka, ja Parlamentam būtu nepieciešams divu mēnešu termiņš katrai daļai, tas nozīmētu, ka visu dokumentu pārbaude aizņemtu aptuveni trīs gadus, t.i., divus mēnešus attiecībā uz katru no sešpadsmit daļām, kas būtu liedzis prasītājai tās tiesības un būtu arī atņēmis Regulai Nr. 1049/2001 jebkādu lietderīgo iedarbību. Prasītāja tādējādi atkārtoti pauda savu lūgumu piekļūt visiem uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu kopumā, kā termiņu saglabājot 2015. gada 31. janvāri.
- 96 Tāpat 2014. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstulē prasītāja atkārtoti pauda savu lūgumu izsniegt pieprasītos dokumentus vēlākais līdz nākamā gada janvāra beigām. Tās ieskatā, tas būtu bijis pilnībā iespējams, ņemot vērā Parlamenta augsto datorizācijas līmeni. Prasītāja saistībā ar tās apgalvoto atteikumu mēģināt panākt pieņemamu risinājumu arī precizēja, ka Parlaments bija ierosinājis sākt ar 7. daļas dokumentu analīzi, lai gan šie dokumenti jau bija prasītājas rīcībā. Līdz ar to pats Parlamenta priekšlikums neesot bijis pieņemams un drīzāk esot bijis vērsts uz prasītājas rīcības aizkavēšanu. Visbeidzot prasītāja norādīja, ka Parlaments būtu varējis sākt ar visu to dokumentu izsniegšanu, kas saistīti ar 6. daļu.
- 97 Prasītāja arī nav atsaukusi savu pieteikumu par piekļuvi ar 7. daļu saistītajiem dokumentiem, lai arī tie jau bija tās rīcībā. Kā tiesas sēdē izskaidroja Parlaments, ar 7. daļu saistīto dokumentu pārbaude bija nepieciešama arī tādēļ, ka to publiskošanas dēļ šie dokumenti būtu kļuvuši pieejami plašai sabiedrībai.
- 98 Turklāt prasības pieteikumā prasītāja ir precizējusi, ka tai ir aizdomas par līgumu slēgšanas tiesību prettiesisku piešķiršanu konkurentiem, kuriem tika piešķirtas līguma slēgšanas tiesības saistībā ar pārējām iepirkuma ITS 08 daļām, it īpaši 6. un 8. daļu. Līdz ar to prasītāja varēja lūgt Parlamentam izvērtēt ar šīm divām daļām saistītos dokumentus prioritārā kārtībā. Šajā ziņā prasītāja prasības pieteikuma iesniegšanas posmā nevar apgalvot, ka tās piekļuves pieteikuma pamatā ir bijuši tikai un vienīgi ar sabiedrības interesēm un pārskatāmības principa ievērošanu saistīti apsvērumi, jo šie apsvērumi nekādi neizriet nedz no tās sākotnējā piekļuves pieteikuma, nedz no tās atkārtotā pieteikuma.
- 99 Turklāt, kā iebildumu rakstā norādījis Parlaments, no visu iepirkumā ITS 08 ietvertu sešpadsmit daļu apraksta izriet, ka vairākas no šīm daļām attiecas uz pakalpojumiem, kuri pēc rakstura ļoti atšķiras no 7. daļā paredzētajiem pakalpojumiem. Proti, 7. daļa attiecas uz informātikas pakalpojumu attīstību, to īstenošanu un uzturēšanu tādās jomās kā dokumentu pārvaldība vai tīmekļvietņu satura pārvaldība. Tomēr vairākas daļas nekādi nav saistītas ar šādu pakalpojumu izstrādi, bet attiecas uz tik dažādiem pakalpojumiem kā, piemēram, telekomunikācijas (2. daļa), palīdzība lietotājiem (3. daļa) vai izpēte, konsultācijas un īpašās zināšanas telekomunikāciju un drošības jomā (12. daļa). Līdz ar to no katras no šīm daļām apraksta skaidri izriet, ka prasītāja nevarēja atsaukties uz līdzvērtīgu interesi attiecībā uz visām šīm daļām, kas būtu pamatojusi nepieciešamību iegūt visus pieprasītos dokumentus līdz 2015. gada 31. janvārim.
- 100 Tādējādi šīs lietas ļoti īpašajā kontekstā, kurā prasītāja ir paudusi attieksmi, kas nekādi nav vērsta uz sadarbību, un ir divreiz vienkārši noraidījusi Parlamenta priekšlikumu, lai gan prasītāja varēja norādīt dokumentus, kuri, pēc tās domām, ir prioritāri, Parlaments nevarēja Regulā Nr. 1049/2001 noteiktajā striktajā termiņā formulēt citus konkrētus priekšlikumus, kas būtu ļāvuši piešķirt vismaz daļēju piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, lai līdzsvarotu labas pārvaldības intereses ar sabiedrības piekļuves pieprasītajiem dokumentiem interesēm.

- 101 Šo secinājumu nekādi neatspēko prasītājas arguments, ka 2014. gada 3. decembra elektroniskā pasta vēstulē Parlaments esot licis saprast, ka visu pieprasīto dokumentu pārbaudei būtu nepieciešami vairāk nekā trīs gadi. Pirmkārt, šīs vēstules formulējums neapstiprina šādu interpretāciju un, otrkārt, būtu bijis iespējams konkrēti vienoties ar Parlamentu par pieprasīto dokumentu pārbaudes posmiem un termiņiem, ja prasītāja būtu noteikusi savas prioritātes un paredzējusi laika grafiku, kā to Parlaments bija tai piedāvājis.
- 102 No iepriekš minētā izriet, ka šīs lietas ļoti īpašajos apstākļos, ņemot vērā nepieciešamo darba apjomu, Parlamenta pausto priekšlikumu un prasītājas attieksmi, Parlaments varēja atsaukties uz nesamērīgu darba apjomu, lai atteiktos konkrēti un individuāli pārbaudīt visus pieprasītos dokumentus, un, nepastāvot citām apsveramām iespējām, savā lēmumā konkrēti nenorādīt iemeslus, kuru dēļ arī šo pārējo iespēju gadījumā būtu radies nesamērīgs darba apjoms. Līdz ar to Parlaments varēja vispārīgi atteikt piekļuvi šiem dokumentiem, un nav nepieciešams lūgt Parlamentam iesniegt to dokumentu kopijas, kurus tas ir faktiski pārbaudījis.
- 103 Tādēļ pirmais pamats un līdz ar to arī prasība ir jānoraida, neizvērtējot otrā pamata, kurš neietekmē apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, pamatotību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 104 Saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktu lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam dalībvalstis, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.
- 105 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Parlamenta prasījumiem. Zviedrijas Karaliste, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtnā palāta)

nospiež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 14. decembrī.

[Paraksti]